

**[Jens Thomsen.]**

vore nordlige Nabolande. Det vil være en stor Hjælp til disse og samtidig en fin Forretning for Staten.

Ved Fremsættelsen af Lovforslaget lagde man Mærke til Handelsministerens Glæde i Stemmen, da han udtalte, at Forbrugerne faar dette vigtige Næringsmiddel til en billig Pris, til en meget billig Pris, tilføjede Ministeren. Man forstaa derfor, at Lovforslaget trods Fødselsvanskeligheder er til Fordel og Glæde for alle Parter, og jeg haaber, at den nødvendige Arbejdskraft til Pasning af Roerne kan fremskaffes. Jeg kan paa min Gruppes Vegne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse.

Ordføreren for de Konservative, det ærede Medlem Hr. Grønning, talte om Forliget og det Arbejde, der er gjort herinde i Samarbejdets Aand. Det var jo helt højtideligt og noget, som passer til Tiden, men jeg maa jo erkende, at den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Peder Nørgaard, var noget langt fra den Stemning, som det ærede Medlem her var i. Det forbavser mig, at det ærede Medlem Hr. Peder Nørgaard var i den Grad forarget, som han gav Udtryk, og de Bemærkninger, han kom med om Roedyrkerne, synes mig ikke berettigede. Jeg forstaa ikke, at netop en Socialdemokrat kan blive i den Grad forarget over at se, at der dog en Gang imellem er et vist Sammenhold inden for Landbruget. Det ærede Medlem var saa højt oppe, at han appellerede til Roedyrkeres Fornuft og Værdighed. Jeg synes ikke, at det ærede Medlem er berettiget til den Slags Udtryk. Det ærede Medlem tror aabenbart, at det er en hel Gullaschforretning at dyrke Sukkerroer. Jeg tror, at det er en forkert Opfattelse; det er en betydelig bedre Forretning at brygge Øl.

**Einar Simonsen:** Jeg vil udtale en Beklagelse af, at det Fragttilskud, der efter Lovforslaget skal ydes Sukkerroedyrkerne, ikke er gradueret, saaledes at Dyrkere, der bor langt fra Fabrikken, faar et større Tilskud end de Dyrkere, der bor i umiddelbar Nærhed af Fabrikkerne. Jeg forstaa fuldt ud de praktiske Vanskeligheder, der er forbundet med en saadan Graduering af Fragttilskuddet. Ikke desto mindre mener jeg, at disse Vanskeligheder, hvis der var lagt tilstrækkelig god Vilje for Dagen, vilde være til at overvinde. Hvis Tiden havde været tilstrækkelig til en Udvalgsbehandling, havde jeg ønsket en saadan. Nu maa jeg selvfølgelig afstaa derfra. Men hvis Tegningen af tilstrækkelige Arealer viser

sig at volde Vanskeligheder, vil jeg haabe, at Spørgsmaalet bliver rejst med fornøden Styrke til næste Aar.

Jeg vil i denne Forbindelse henstille til den højtærede Handelsminister ikke at vige tilbage for Ophævelsen af den Monopolstilling, vi gamle Dyrkere hidtil har haft, men være parat til, som Ministeren antydede i sin Fremsættelsestale, at give Dyrkingen af Sukkerroer fri, saafremt der ikke i god Tid af de hidtidige Dyrkere tegnes det ønskede Areal.

Jeg beklager ligeledes, at Ministeren ikke har sat Maalet med Hensyn til Dyrkingen af Roer højere end til højst det i 1941 dyrkede Areal, 48 400 ha. Det er nemlig ikke rigtigt, at der i 1942, da Arealet kun var 4 pCt. mindre og den danske Befolknings Sukkerration blev nedsat med 25 pCt., var en særlig lille Avl. Det var kun i Forhold til de særlig gunstige Aar, som gik forud, at det syntes saa. Forholdet var snarere det, at 1942 var et normalt Aar, produktionsmæssigt set, og derfor synes jeg, at en Produktion, der er saa vigtig, baade af Hensyn til vor egen Forsyning og til Eksporten og Varebyttet med de øvrige nordiske Lande, burde søges forøget i et ikke uvæsentligt Omfang. Dette kunde en Graduering af Fragttilskuddet i nogen Grad bidrage til, og derfor beklager jeg som sagt, at der trods visse Vanskeligheder ikke blev gennemført noget saadant.

**Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen):** Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den Tilslutning, man har givet til det foreliggende Lovforslag, og for de Udtalelser, man i det hele har fremsat.

Sukkerrationeringen rammer Befolkningen haardt, sagde det ærede Medlem Hr. Peder Nørgaard, men føjede jo til i samme Aandedræt, at han var ganske klar over, at en Rationering af den Karakter, der var gennemført, var nødvendig, fordi vi ellers ikke vilde have været i Stand til at foretage den Eksport af Sukker, som spillede saa stor en Rolle for vore nordiske Brødrelande, og navnlig ikke foretage Eksporten i et saadant Omfang, at det fik Betydning for de paagældende Lande, altsaa for Sverige, Norge og Finland. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at Sukkerrationeringen rammer Befolkningen, men dog vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at der ikke mig bekendt i noget andet Land gives en bedre og større Sukkerration end den, vi faar her i Danmark. I de øvrige nordiske Lande er den Sukkerration, Be-